

Stichting Kinderhuis

Open Poort

Nickerie, Suriname

Stichting Kinderhuis

Open Poort

Nickerie, *Suriname*

Secretariaat Stichting Kinderhuis Open Poort
Nickerie, tel. 00597-0231810

Guillamo en Rachel Eli, Skrifmankotistraat 58
Van Pettenpolder POBox 4241, Nieuw Nickerie,
Suriname

Dhr. Cecile de Graav St. Open Poort Nederland
c.degraav@hotmail.com

Boekje gemaakt door Liesbeth Bisschop met dank
voor de aangeleverde foto's van diverse mensen

Vormgever: Bart van Delft, Oosterhout
Drukker: Muurlink Communicatieadvies, Klundert
Eindredactie: Kees van Rixoord, Dirksland

In gesprek met Gilliano en Rachel Eli

November 2017 heb ik een gesprek met Gilliano en Rachel, die samen het beheer voeren over het Olga Clarck Kinderhuis Open Poort. Al pratende verneem ik hoe Gilliano en Rachel met hart en ziel het kinderkuis leiden, begaan als ze zijn met de uit huis geplaatste kinderen. Ze willen voor hen een opvang creëren als een grote familie, die zorgdraagt voor ieder kind wat thuis verwaarloosd, mishandeld of misbruikt wordt. Gilliano heeft het zelf mee gemaakt, kent het leven in een opvanghuis, is als verwaarloosde baby door Olga Clarck opgenomen. Hij heeft zijn hele jeugd doorgebracht op Open Poort, hij nam geleidelijk aan taken op zich in het kinderkuis om het beheer over te nemen en deel te nemen aan het bestuur van Open Poort. Met zijn innemende open blik ziet hij welk kind hulp nodig heeft, stelt hen op hun gemak, weet kinderen mee te krijgen en te motiveren. Rachel heeft een natuurlijk organisatietalent, ziet en hoort alles, weet overal op in te spelen en op te lossen, heeft de regie in het huis en zorgt voor de nodige discipline. Ze vullen elkaar prachtig aan. Hun energie is tomeloos. Iedereen is welkom. Ze weten anderen te enthousiasmeren om te helpen. Mensen uit hun geloofsgemeenschap werken als vanzelf mee bij allerlei activiteiten. Oud-pupillen blijven betrokken bij het kinderkuis. Regelmatig komen vrouwen van artsen de kinderen helpen bij het huiswerk of in de keuken. Gerriet Bär de vrouw van een KNO-arts was de eerste, die haar diensten vrijwillig kwam aanbieden en zich inzette voor Open Poort. Vele andere vrouwen volgden.

Open Poort is afhankelijk van donaties. Om te zorgen dat er meer donateurs aangetrokken kunnen worden, is besloten een boekje te maken over Open Poort. De donateurs kunnen zo zien wat Open Poort doet en welke betekenis ze heeft voor de opvang van deze kinderen.

In september 2018 bestaat Olga Clarck Kinderhuis Open Poort 45 jaar. Een mooie reden om haar geschiedenis op te tekenen. In dit boekje kijken we terug en interviewen we mensen die betrokken zijn geweest bij het tehuis en nog steeds actief zijn voor Open Poort en de kinderen, is dit boekje vorm gegeven.

Geschiedenis Open Poort

Olga Clarck richt Open Poort op 1 september 1973 op. Ze is naar Suriname gekomen op de leeftijd van 55 jaar. Zij heeft op de tv beelden gezien hoe Moeder Teresa kinderen in India opving en deze verwaarloosde kinderen een huis had gegeven. Deze zuster was zo bevolgen en bekend, dat ze uit de hele wereld sponsors wist aan te trekken om haar bij haar taak te steunen. Olga Clarck wil dit ook. Via een Surinaamse evangelist komt Olga op het idee om naar Suriname te trekken en daar voor Surinaamse kinderen te gaan zorgen. Ze vertrekt vanuit Nederland met 25 gulden op zak naar Nickerie, zo vertelt het verhaal.

In gesprek met Arthur Clarck

(neef van Olga Clarck)

Olga Clarck werd geboren in Suriname. Haar vader was een soort troubadour die de Balata bleeders tot in hun kampen in het oerwoud van nieuwtjes en brieven uit de bewoonde wereld bracht. Haar moeder Geertruida Clarck-Sagten had 4 kinderen: Evert, Magda, Olga en Andre. Andre, de vader van Arthur heeft ervoor gezorgd dat het kindershuis Open Poort gebouwd werd. Olga heeft ook de kinderen van Andre helpen opvoeden. Olga was een duizendpoot. Zij was zeer creatief en voor zover bekend voor de familie altijd vrijgezel gebleven. Zij ging naar de VS om daar de kunst van koekversieren en de nieuwste methoden om afrokapfels te leren opmaken. Daar ging zij zich ook verdiepen in yoga. Olga woonde ook een tijdje in Brits Guyana en daarna in Curaçao, alwaar zij modiste was. Omdat maar mondjesmaat de familiegeschiedenis werd doorgegeven, is er verder niet zoveel meer over haar bekend.

Het verhoorde lichaam van de 4-jarige Melani Dijksteel, die bij de brand omkwam, wordt weggedragen door brandweer-mannen.

achtergebleven. Melani Dijksteel.

ORZAAK VAN DE BRAND

Onder-Brandmeester J. van Kallen, de nieuwe chef van de brandweer in Nickerie, kon niet met zekerheid zeggen hoe de brand was ontstaan. Hij vermoedde wel dat de oorzaak gezocht moet worden bij een kortsluiting in de verouderde elektrische installatie van het gebouw. Met dit vermoeden is hij misschien dichterbij de waarheid dan hij vermoedt. Een der pupillen van het tehuis vertelde later dat zij vonken had zien komen uit een stopkontakt in de kamer die als berging van kleren diende. Zij had dit echter niet verteld aan de leiding van het tehuis.

Het gebouw waarin het kindershuis was ondergebracht werd ongeveer 20 jaren geleden opgetrokken met oud materiaal. Het heeft achtercen-

volgens gediend als hotel, kantoor, woonhuis en laastelijk als kindershuis.

MINISTER KAMPERVEEN ORIENTEERDE ZICH

Op de dag na de brand is de Minister van Cultuur, Jeugd en Sport, de heer André Kamperveen, naar Nickerie overgekomen om zich persoonlijk te oriënteren op de ontstane situatie. De bewindsman trof enkele maatregelen om de toestand te verhelpen. Hij zocht de plaats van de ramp en liet zich omstandig inlichten door de voorzitter van de Stichting Open Poort, de heer Filemon. Later vergaderde hij met een inmiddels opgericht comité in het CCN. De Minister gaf opdracht aan de Afdeling van zijn Ministerie in Nickerie te zorgen voor schoolbehoeften van de kinderen. Persoonlijk legde hij kontakten in Nickerie met perso-

volg op pag. 2

23 JAN. T/M. 29 JAN. 1982

Wat van het kindershuis overbleef na de brand van 4 okt. j.l.

DE PERIODE VAN HUISVESTING IN HET CCN-GEBOUW WAS EEN ZEER SPANNINGSVOLLE. DE ONVERWERKTE TRAUMA'S VAN DE BRAND DROEGEN NEGATIEF BIJ AAN HET DAGELIJKS LEVEN, DAT ZICH BOVENDIEN VOLTROK IN EEN BEPERKTE RUIMTE DIE DIENDE ALS SLAAPZAAL, EETZAAL, STUDEERKAMER, KLEEDKAMER, ZITKAMER EN KEUKEN. DE HUISVESTING IN HET LEGER DES HEILS GEBOUW WAS EEN VURIGE GEKOESTERDE VOORLOPIGE NOOD OPLOSSING IN AFWACHTING OP DE NIEUWBOUW. OOK NU NOG DANKEN WE HET TOENMALIG COMITE: HERSTEL KINDERHUIS OPEN POORT O.L.V DE HEREN R. SMALL EN LIE A LING ("PAPPIE) VOOR DE VOORTREFFELIJKE JOB TOEN VERRICHT.

Gilliano is het eerste kindje dat Olga in haar huis aan de Waterlostraat opneemt. Hij noemt haar mama gudu. Hij is 6 maanden oud, als Olga ziet dat dit jongetje als kindje in een ouder gezin met een moeder en 5 kinderen, slecht verzorgd wordt. De moeder van Gilliano kan moeilijk rond komen, ze doet de huishouding bij Olga Clarck. Omdat Olga geen kinderen heeft, vraagt zij voor dit kindje te gaan zorgen. De moeder stemt toe en sindsdien blijft Gilliano bij Olga. Zijn moeder vertrekt naar Parimaribo. Daarna komen er meer kinderen bij Olga Clarck. Zij wordt geaccepteerd, ze doet veel voor de gemeenschap. Als christen handelt ze uit mededogen voor de kinderen. Het wordt bekend dat Olga kinderen opneemt. Veelal alleenstaande moeders die het niet redden, brengen hun kind bij haar. Er wordt een paar keer verhuisd naar een groter pand, waaronder de Ella Weckstraat en de GG Menaerstraat. In 1984 gaat het huis in vlammen op, waarbij een pupil, Melanie Dijksteel, een meisje van 5 jaar, omkomt. Gilliano herinnert zich nog als 9-jarig jochie, hoe bang hij was geweest. Nog altijd als hij brand ruikt en een sirene hoort, komt deze angst weer bij hem boven. De kinderen worden ondergebracht in het huis van het Leger des Heils. Uiteindelijk komt in 1985 het pand beschikbaar waar nu Open Poort zit. De Minister van Sport en Jeugdzaken Kamperveen zorgt hiervoor.

Er wordt een statuut opgetekend en een bestuur gekozen, dat de directeur bij zijn taak bijstaat en adviseert. Het doel van het Kinderhuis is 'de behartiging van de belangen van verwaarloosde minderjarige kinderen in een christelijk positief milieu.' Ze tracht haar doel te bereiken 'door het oprichten en in stand houden van kindertehuizen, internaten en andere instellingen, al hetgeen in de ruimste zin daarmee verband houdende en door alle geoorloofde middelen.' Het kinderhuis staat sinds 14 januari 1973 ingeschreven bij de KvK.

Statuten

STICHTING OPEN POORT

Gevestigd te Nieuw Nickerie
in het Distrikt Nickerie

Heden, de veertiende januari negentienhonderd vier en zeventig, verschenen voor mij Mr. Shardhapersad Gangaram-Panday, notaris in Suriname, residentie te Paramaribo, in tegenwoordigheid der na te noemen aan mij bekende getuigen:

1. Mevrouw Olga Alberta Clarck, modiste,
2. Mevrouw Edith Helouise Peneux, echtgenote van de Heer Mangroe Jibodh, huisvrouw,
3. Mevrouw Gerhardina Julliette Heloise Bang A. Foe, weduwe van de Heer Gerrit Jan Analbers, huisvrouw,
4. de Heer Toekiman Humphrey Mandoeng, onderwijzer,
5. de Heer Edmund Romeo Yzer, agent van politie, allen wone in het distrikt Nickerie.

De comparanten verklaren van hun vermogen af te zonderen een bedrag van EENHONDERD GULDEN, dit te bestemmen tot het kapitaal van de na te noemen stichting, welke zij bij deze in het leven roepen en waarvoor zij vaststellen de navolgende statuten:

NAAM, ZETEL EN DUUR.

Artikel 1.

1. De stichting is genaamd: „Stichting Open Poort”. Zij is gevestigd te Nieuw Nickerie, in het distrikt Nickerie.
2. De stichting wordt opgericht voor onbepaalde tijd.

DOEL

Artikel 2.

1. De stichting heeft ten doel:
de behartiging van de belangen van verwaarloosde minderjarige kinderen in een positief Christelijk milieu.
2. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door het oprichten en instandhouden van kindertehuizen, internaten en andere instellingen, al hetgeen in de ruimste zin daarmede verband houdt en door alle geoorloofde middelen.

VERMOGEN

Artikel 3.

1. Het stichtingsvermogen bestaat uit:
a. het voormeld bedrag van EENHONDERD GULDEN.

Later wordt er een Nederlandse Stichting Open Poort opgericht, die vanuit Nederland zorgdraagt voor de financiën en contacten legt met sponsors. Er zijn steeds mensen geweest in die 45 jaar, die meegedacht en geholpen hebben bij Open Poort. Zo is Dhr. Darpal Lalloesingh, als pionier van het eerste uur, belangrijk om te benoemen. Hij leerde Olga Clarck kennen in de kerkgemeente. Hij nam zitting in de Raad van Advies in het eerste bestuur van het Kinderhuis Open Poort. Hij heeft Gilliano als kleine jongen nog gekend. Dat betrokkenheid van mensen voor het kinderkuis groot was, zal duidelijk zijn. Maar ook omgekeerd, Gilliano en Rachel zijn er ook voor mensen die zich inzetten voor Open Poort. Zo zorgden zij voor de begrafenis van Lysette Ameerun, de penningmeester van het bestuur van OP. Zij stierf op 16 december 2017. Alle kinderen en vrijwilligers gedenken haar als lid van de familie. Zo gaat dat in Open Poort!

Ter nagedachtenis aan onze dierbare

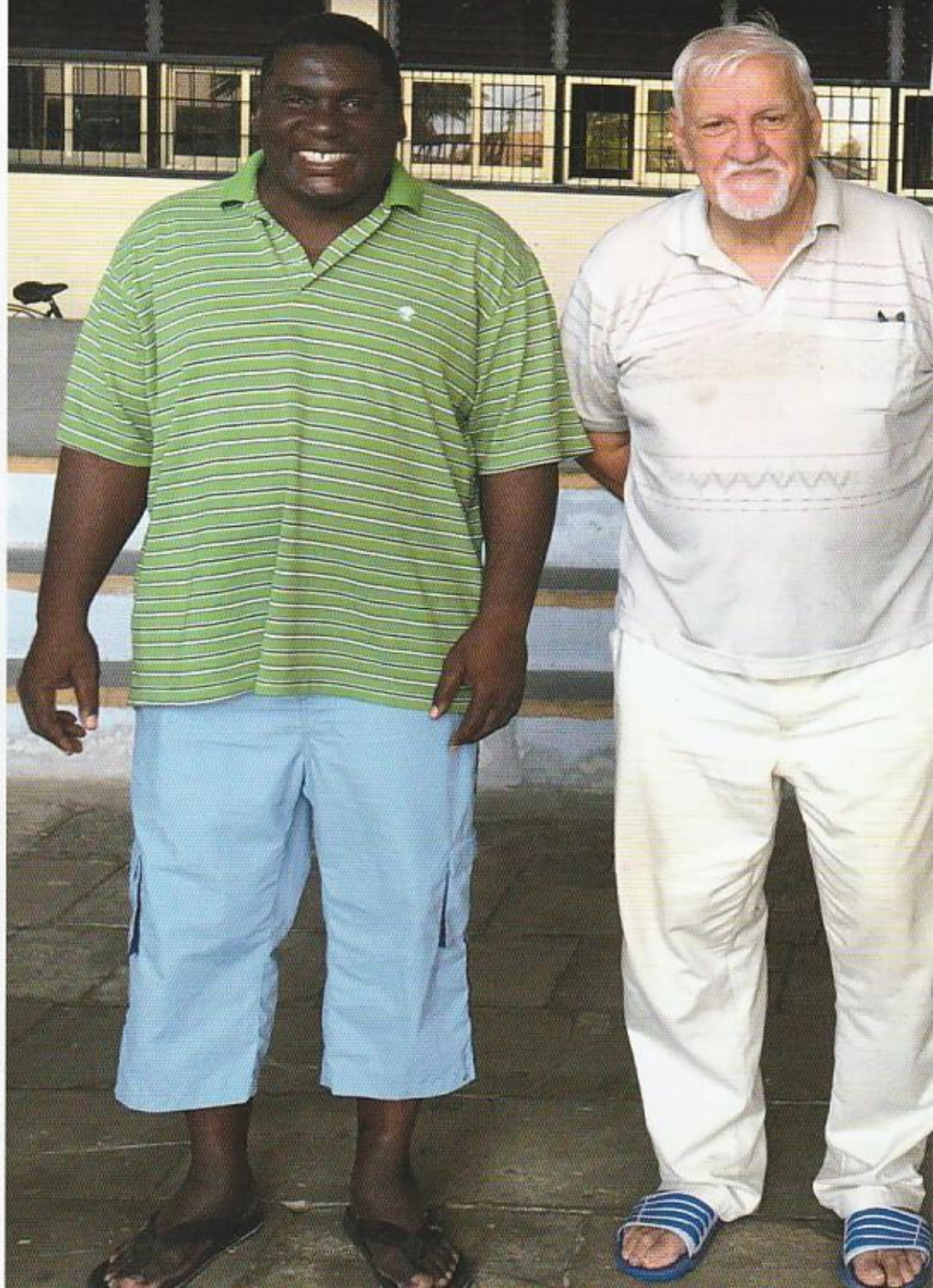
Lysette M. Ameerun

Geboren op 18 april 1952
Overleden op 10 december 2017
Uitvaart op 16 december 2017

*"Van eeuwigheid, o God Die eeuwig leeft,
Zijt Gij de God, Die eind noch oorsprong heeft."*

Psalm 90:1

Olga Clarck wordt ziek, heeft diabetes als ze 66 jaar is. Ze moet voor behandeling naar Nederland. Er vindt een amputatie van haar benen plaats. Gilliano wordt op 15-jarige leeftijd naar zijn biologische moeder gestuurd. Hij heeft haar een enkele keer gezien toen ze hem bezocht op Open Poort. Zij is echter een vreemde vrouw voor hem gebleven. Zijn broers en zussen in dit gezin leert hij dan pas kennen. Terug in het gezin waar hij vandaan komt, wordt hij door hen behandeld als 'een vreemde'. Wat hem vooral treft, is dat zij een vader hebben, hij is nooit te weten gekomen wie zijn vader is. Dit raakt hem nog steeds. Olga keert niet terug. Ze sterft in 1991 op 72-jarige leeftijd in Groningen en ligt daar begraven. Gilliano heeft geen afscheid van haar kunnen nemen. Hij heeft nog altijd een verlangen haar graf te bezoeken. 'Ooit zal het daarvan komen', zo zegt hij. Dennis Filemon werkt 13 jaar lang samen met Olga Clarck. In 1991 neemt hij de leiding over op Open Poort tot aan zijn dood in 2008. Hij is 52 jaar geworden.

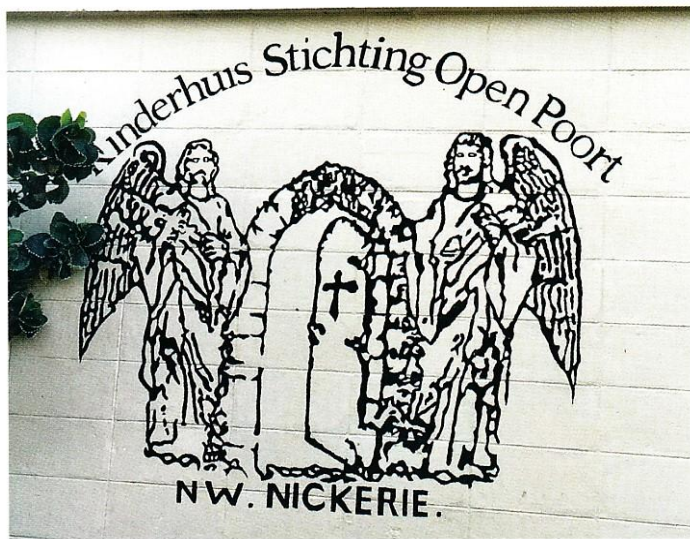

Na het vertrek van Olga Clarck voor haar behandeling in Nederland, wordt het tehuis beheerd door Huug en Henny van der Burgt. Zij willen graag een bijdrage leveren aan het tehuis. In 1986 komen ze net als Olga uit Nederland en willen als zendelingen gaan wonen en werken in Nickerie. Ze zijn zeer bevlogen. Samen met hun 4 kinderen nemen ze hun intrek in het tehuis. Ze maken de Binnenlandse Oorlog mee eind 1986. De supermarkten waren leeg, er was moeilijk aan voedsel te komen. 'Alles moest met boten en bussen aangevoerd worden en langs militaire posten', zo vertellen ze. Het hoofd van de douane hielp hen aan een baal van 50 kilo suiker. Deze werd met de andere kindehuizen gedeeld. Al gauw merken ze dat hun aanpak niet aanslaat. Ze proberen op hun manier zaken op de rol te krijgen, maar ervaren tegenwerking en besluiten te stoppen. Ze zouden te Nederlands zijn. Ze gaan werken in Paramaribo bij St. Schuilplaats aldaar. Ze hebben in 5 jaar 14 pleegkinderen in huis opgenomen. In Nickerie kregen ze de voorgedij over een baby van 5 dagen. Ze kregen het kind niet ingeschreven bij de Burgerlijke Stand. Uiteindelijk hebben ze het kind geadopteerd onder hun eigen naam. Deze zoon komt nog altijd veel bij hen en gaat met hen mee naar Nickerie. Huug en Henny zijn nu met pensioen en wonen in Uithoorn. Ze zijn contact blijven houden met Gilliano en Rachel. Eens in de 2 jaar gaan ze naar Nickerie om familie van hun aangenomen zoon op te zoeken. Dan gaan ze ook langs bij Open Poort om wat klussen te doen. Henny maakt haakwerkjes en kerstkaarten die ze verkoopt en geeft dit geld aan Open Poort, een mooie bijdrage. 'De kracht van Gilliano is vooral dat hij zelf in het kindershuis is opgegroeid en liefde voor de kinderen heeft', zo zeggen ze. 'Maar het is goed dat Rachel er is om grenzen te stellen. Er is geen verschil tussen hun eigen kinderen en de andere pupillen, het is één grote familie!'

Dhr en Mevr. Filemon nemen het beheer over. Zij komen uit Suriname. Zij hebben hart voor de zaak, met veel empathie zorgen zij voor de kinderen. Ook zij wonen bij de kinderen en zorgen als een familie voor hen, geven hen een thuis. Hun geloofsovertuiging helpt hen hierbij. Leden van hun kerk zetten zich als vrijwilligers in voor de kinderen. Gilliano is ondertussen terug in het tehuis. Toen Olga in een rolstoel kwam, deed hij al veel taken met haar samen op Open Poort. Haar moed en doorzettingsvermogen treffen hem. 'Haar passie voor de sociaal zwakkeren, heeft zij op hem overgebracht', zegt hij. Hij leert van haar hoe met de kinderen om te gaan, hij heeft een natuurlijk overwicht onder zijn leeftijdsgenoten om de orde te bewaren. Als een 2-jarig jongetje Melvin binnen gebracht wordt met veel wondjes op zijn hoofd, besluit Gilliao de zorg voor hem op zich te nemen. Melvin is ondertussen getrouwd, doet nog allerlei werkzaamheden voor Open Poort. Na het vertrek van Olga, ziet en ervaart Gilliano de bevoegen aanpak van Filemon. Hij is een groot voorbeeld voor hem. Gilliano neemt deel aan het bestuur, kan ervaren wat erbij komt kijken om een organisatie als Open Poort te leiden. Geleidelijk aan neemt hij taken over van Filemon. In 1989 komt Rachel werken in Open Poort. Zij kent Open Poort vanuit haar kerk en de kniples die ze volgt bij Open Poort. Ze werkt eerst mee in de keuken en ook zij ziet en leert wat erbij komt kijken om het tehuis draaiende te houden.

Gilliano en Rachel worden verliefd op elkaar. Ze moeten wachten alvorens te kunnen trouwen. Gilliano moet eerst afstuderen. Hij volgt de mbo-opleiding Sociale Pedagogiek in Nederland. Hij wil leren hoe om te gaan met moeilijk opvoedbare kinderen en zijn taak onderbouwen met de kennis die hij opdoet uit de opleiding. Na 8 jaar trouwen ze in 1999. Hun bruiloft vindt plaats op Open Poort, ze gaan daar samen wonen. Geleidelijk aan neemt Gilliano steeds meer taken over van Filemon als onderdirecteur. In oktober 2008 sterft Filemon tot groot verdriet van iedereen bij Open Poort. Rachel neemt steeds meer verantwoordelijkheid op zich in de directe zorg voor de kinderen. Samen beheren ze nu het tehuis. Negen jaar werkt Rachel al in het tehuis, is gewend hard te werken en er voor alle kinderen te zijn. Gilliano en Rachel krijgen zelf 3 dochters en 2 zonen. Zij wonen met z'n allen, met de 40 pupillen, als een familie op Open Poort. Rachel's zus Elisabeth helpt mee en woont in het tehuis. Het is hun roeping om voor deze kinderen te zorgen en hun leven in dienst van hen te stellen. Uit eerbied en waardering voor Olga Clarck vindt in 1992 een naamsverandering plaats. Het tehuis wordt Olga Clarck Kinderhuis Open Poort genoemd.

In 2013 is het 40-jarig bestaan van Open Poort gevierd met een dankdienst en een reünie voor oud-pupillen. Hiervan is een foto gemaakt. Velen zijn hun eigen weg gegaan, enkele oud-pupillen helpen mee bij werkzaamheden voor de organisatie en activiteiten voor de huidige pupillen. Op deze reüniedag is een foto-expositie getoond en kon iedereen zien wat er de afgelopen jaren gebeurd en gepresteerd was.

Kinderen die bij Open Poort gebracht worden, zijn vaak getraumatiseerd. De situatie in het gezin van herkomst is vaak slecht. Problemen in de relationele sfeer tussen de ouders, wat uitmondt in geweld of misbruik of het in de steek gelaten zijn van de moeder, zorgt dat deze kinderen vaak te maken hebben gekregen met mishandeling of verwaarlozing. Politie en Jeugdzorg krijgen signalen uit de buurt of familie en plaatsen deze kinderen dan bij Open Poort. Soms komen ouders hun kind zelf brengen als het thuis niet meer gaat of de moeder het financieel niet meer redt. Ook komt het voor dat Gilliano een kind zelf gaat halen als hij ziet, dat de situatie voor het kind niet meer veilig is. Ouders moeten een contract tekenen, dat zij contact blijven houden met hun kind en de zorg weer op zich nemen, als hun situatie verbetert. Er wordt 100 SRD per maand van hen gevraagd voor het onderbrengen van hun kind bij Open Poort, dit opdat zij hun verantwoordelijkheid voor hun kind blijven nemen. Als de ouder erg arm is, hoeft deze maar 50 SRD te betalen.

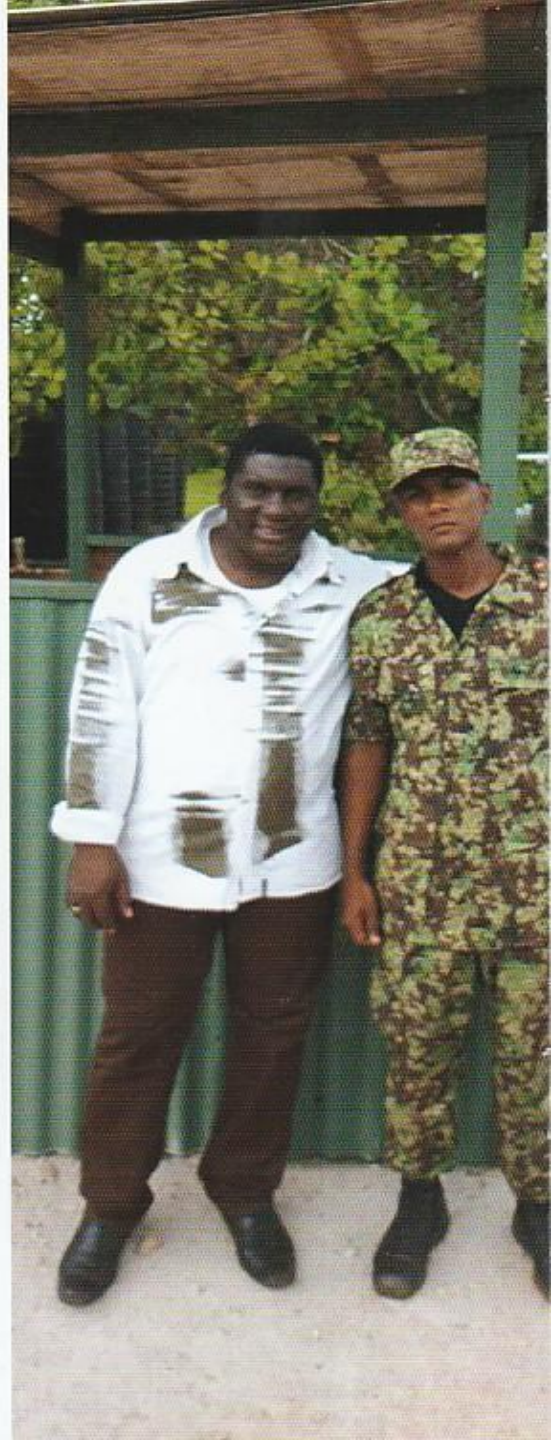
Gilliano weet als geen ander, dat het opgroeien in een kindertehuis niet bepaald ideaal is voor de sociale en emotionele ontwikkeling van een kind. 'Deze kinderen zullen met vraagtekens zitten waarom ze in het tehuis opgenomen zijn en wat ze daar doen! Als zij andere kinderen met hun ouders zien, brengt dit iets bij hen teweeg.' Toen hij bij zijn biologische moeder was geweest en zich daar niet welkom voelde, zag hij andere kinderen met hun ouders winkelen. Dat deed hem echt wat. Maar zo weet hij: kinderverhuizen voorzien in een behoefte voor een bepaalde groep kinderen, die uiteindelijk hun weg weten te vinden in de maatschappij en elders zo'n kans niet zouden krijgen.

Filemon en Gilliano wisten van een nijpende situatie van een moeder met een aantal jonge kinderen, die om aan geld te komen, zichzelf prostitueerde. Ze had één bed voor haar zelf en de kinderen. Als ze een klant kreeg, moesten de kinderen het bed uit en buiten gaan zitten wachten tot de klant(en) weg ging(en). De kinderen moesten zich schikken, kregen weinig aandacht, werden verwaarloosd. Kinderen die in zo'n sfeer moeten leven, krijgen een verwrongen beeld van de werkelijkheid. Filemon besloot deze kinderen mee te nemen naar het kindertehuis, waar er aandacht was voor hun noden.

Er verblijven kinderen met diverse culturele en religieuze achtergrond en van diverse leeftijden. Ieder kind dat in nood is, is welkom en wordt opgenomen. Gilliano met een Creoolse achtergrond en Rachel van Hindoestaanse afkomst zijn een prachtige mix, een voorbeeld hoe zij als stel liefdevol oog hebben voor de diversiteit van de kinderen. Er wordt rekening gehouden met deze verschillen, niets wordt afgedwongen, ook met het eten wordt hier rekening mee gehouden.

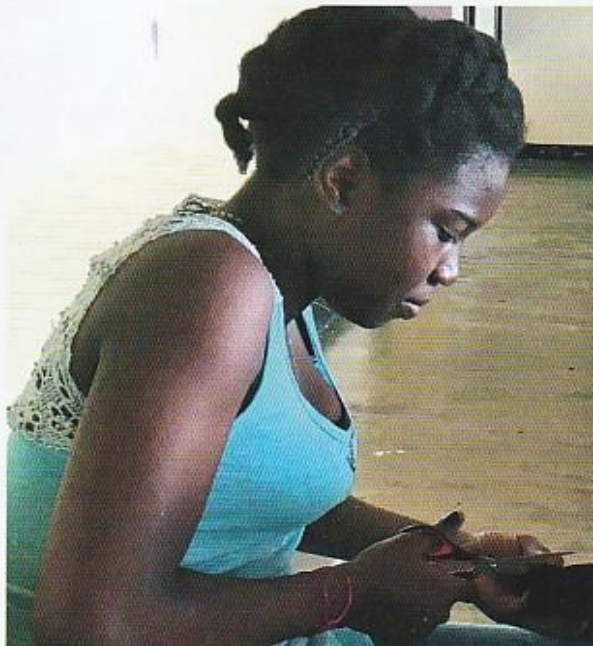
Oudere kinderen worden gestimuleerd om hun educatie ter hand te nemen om zich voor te bereiden op een zelfstandig bestaan. Gilliano stippelt samen met deze jongeren hun pad uit. Kijkt samen met de pupil wat dit kind aan mogelijkheden heeft en wat voor hem of haar geschikt is. Als ze elders een opleiding gaan volgen, blijft hij hen stimuleren en een hart onder de riem steken.

Amier kwam als baby bij OP met zijn Gyanese moeder, die illegaal verbleef in Nickerie. Na zijn opleiding wilde hij het leger in, maar hij had geen legitimatiebewijs. Via omwegen zorgde Gilliano dat hij hier aan kon komen. Amier zit nu in het leger, doet het goed. Gilliano is hier blij mee, het vervult zijn hart. Amier komt hen af en toe bezoeken. Soms lukt het niet om een pupil zo ver te krijgen. Zo was er een andere pupil die economie ging studeren en € 300,- per maand kreeg van sponsors om te studeren en rond te komen. Helaas stopte hij zijn studie en werkt hij nu bij een pompstation. Kennelijk heeft deze jongen (nog) niet zijn kans gegrepen, tot verdriet van Gilliano.

Bij het renoveren en onderhouden van het huis worden de jongeren ingeschakeld om mee te helpen. Zo leren ze al jong om klussen aan te pakken en mee te helpen bij het bouwen van een muur, het verven van het gebouw en het schoonmaken van het gebouw. Op deze manier leren ze ervaring op te doen in de praktijk. Gilliano helpt hen daarin mee, is net als Filemon toentertijd een voorbeeld voor de jongeren. Rachel doet dit met de meisjes, laat zien hoe huishoudelijke taken als koken, het voorbereiden van het eten, het naaien en wassen van kleren, het verzorgen van de kleintjes uitgevoerd moeten worden. Al die jaren is dit haar inspiratie, een 'soort roeping', zo noemt ze het. Toen ze haar eigen kinderen kreeg, werden deze in het geheel opgevoed en grootgebracht, ze werden een vanzelfsprekend onderdeel in het tehuis. Elisabeths zus wordt bij de opvoeding van de kinderen betrokken. Ook Anita Shinata is al 5 jaar verbonden aan het kindertehuis. Ze woont op Open Poort, maakt het brood en helpt mee in de directe zorg voor de kinderen. Ze gaat regelmatig naar Nederland.

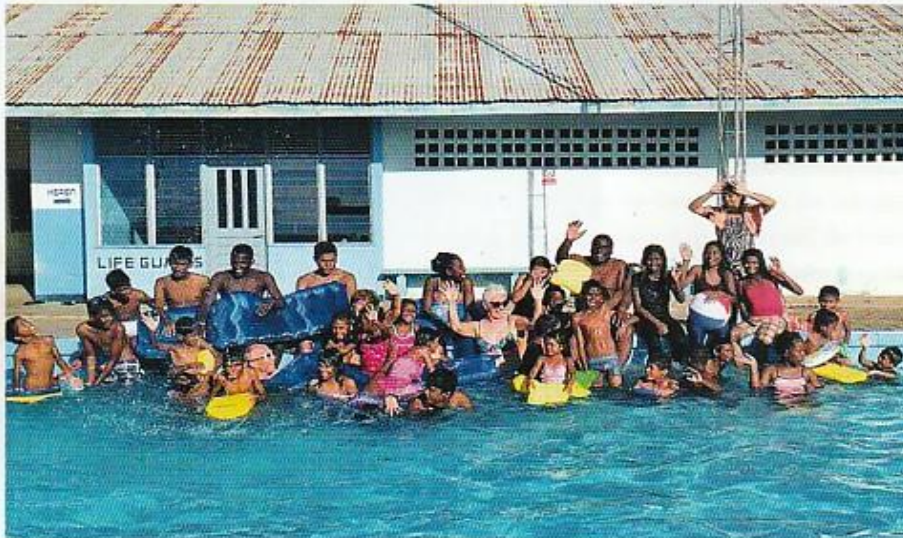

De kinderen, ook de kleintjes, worden ingeschakeld bij taken en leren zo discipline te krijgen. De groteren zorgen voor de kleintjes. Verantwoordelijkheid nemen en taken uitvoeren krijgen ze met de papepel mee. Gilliano en Rachel stimuleren hen om ook op schoolniveau te presteren. Het is voor deze kinderen vaak moeilijk om zich te concentreren, ze lopen vaak achter op school. Gilliano houdt een vinger aan de pols en daar waar er problemen zijn op school, gaat hij in gesprek met de leerkrachten.

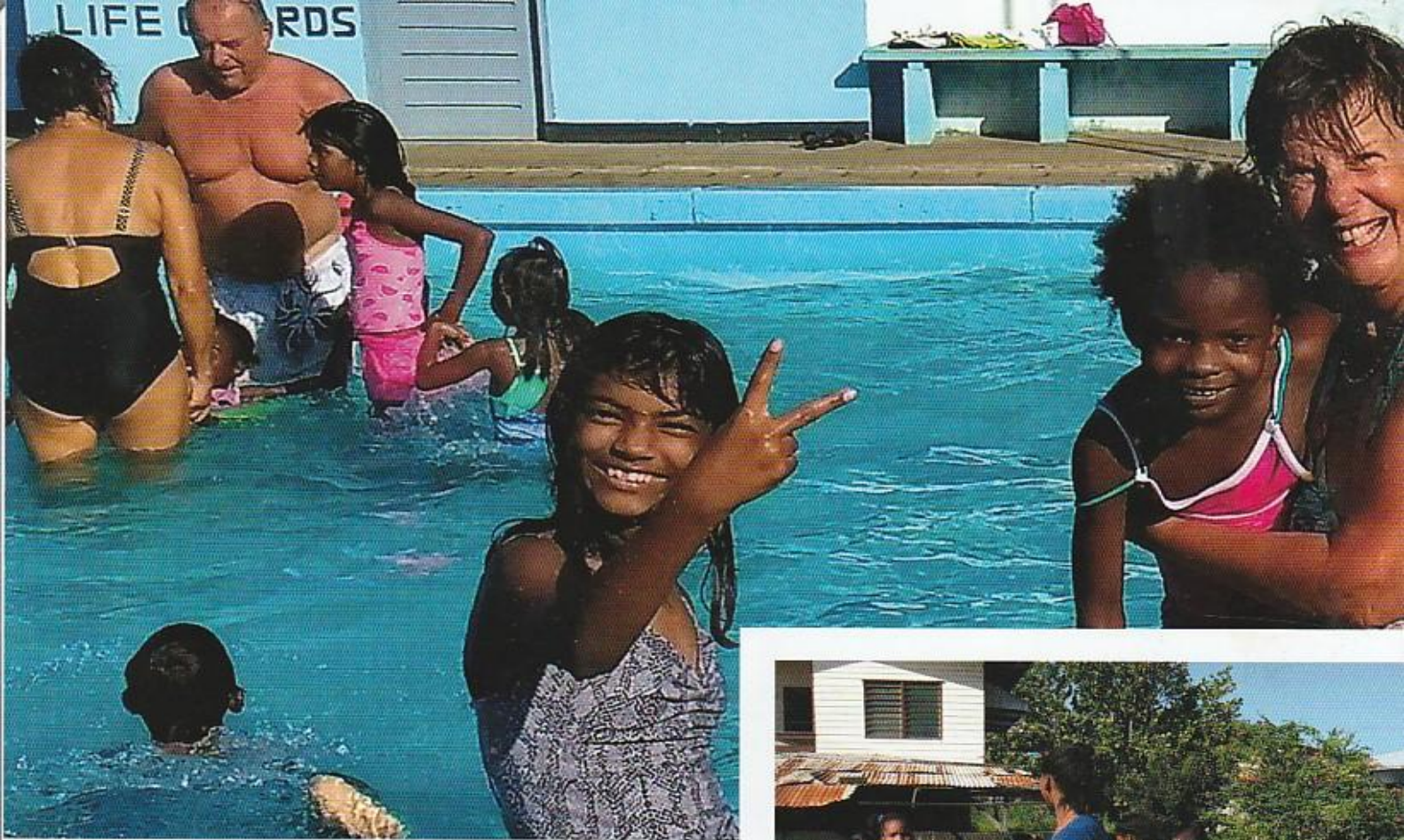

De dag wordt gestart om 5.30 uur. Er wordt eerst gezongen, gebeden en gezamenlijk gegeten. Eten wordt klaargemaakt en meegenomen voor school. Daarna gaan de kinderen lopend naar school, de oudere kinderen begeleiden de kleintjes. Ondertussen zorgen Gilliano en Rachel voor het inkopen en klaarmaken van het eten, gezamenlijk met de kokkin. Na schooltijd is er een verplicht rustuurtje tussen 14.00 en 16.00 uur. De kinderen die corvee hebben voeren dan hun taken uit. Na 16.00 uur doen de kinderen hun huiswerk en worden daarin begeleid. Om 18.00 uur worden de kleintjes in bad gedaan en om 19.00 uur wordt er gezamenlijk gegeten. Daarna worden de kleintjes naar bed gebracht door de oudere kinderen en wordt er gezongen. Dan kunnen de oudere kinderen hun huiswerk afmaken en op de computer werken. Het licht gaat uit om 10.30 uur. Tussendoor is er tijd voor spel en worden ook de bijbellessen gegeven. Iedere gelegenheid wordt aangepakt om gezamenlijk te gedenken, te bidden en te zingen.

Als het enigszins kan, gaan ze met een deel van de kinderen op vakantie naar Paramaribo, waar ze in het huis van een kerkgenoot mogen verblijven. Ze zijn er dan even tussenuit. Zwemlessen in het openbare zwembad worden via sponsoring mogelijk en met plezier door de kinderen gevolgd.

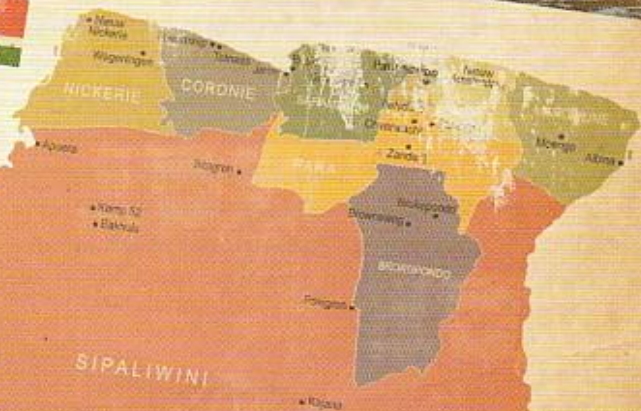
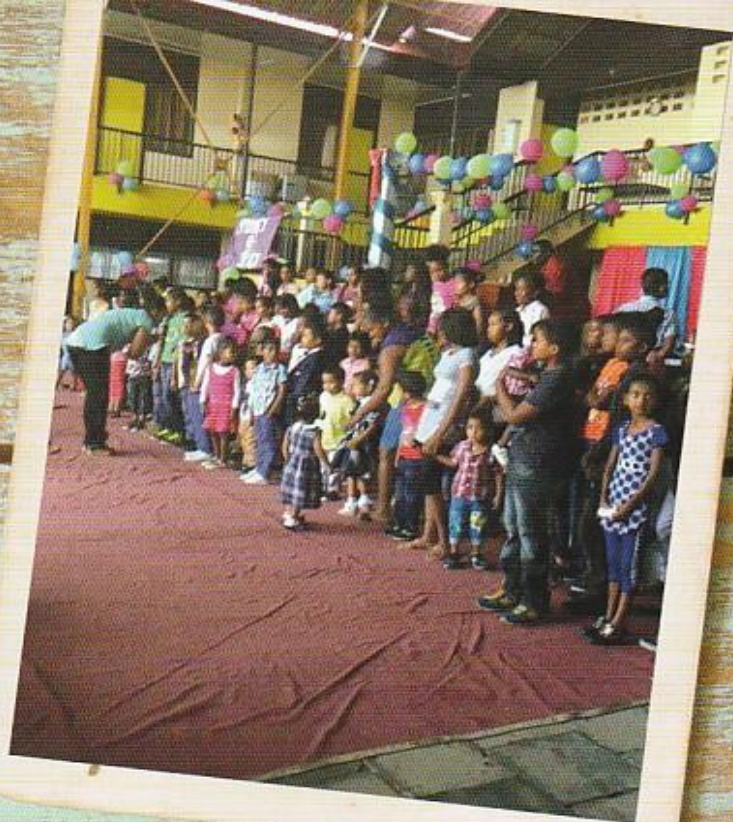

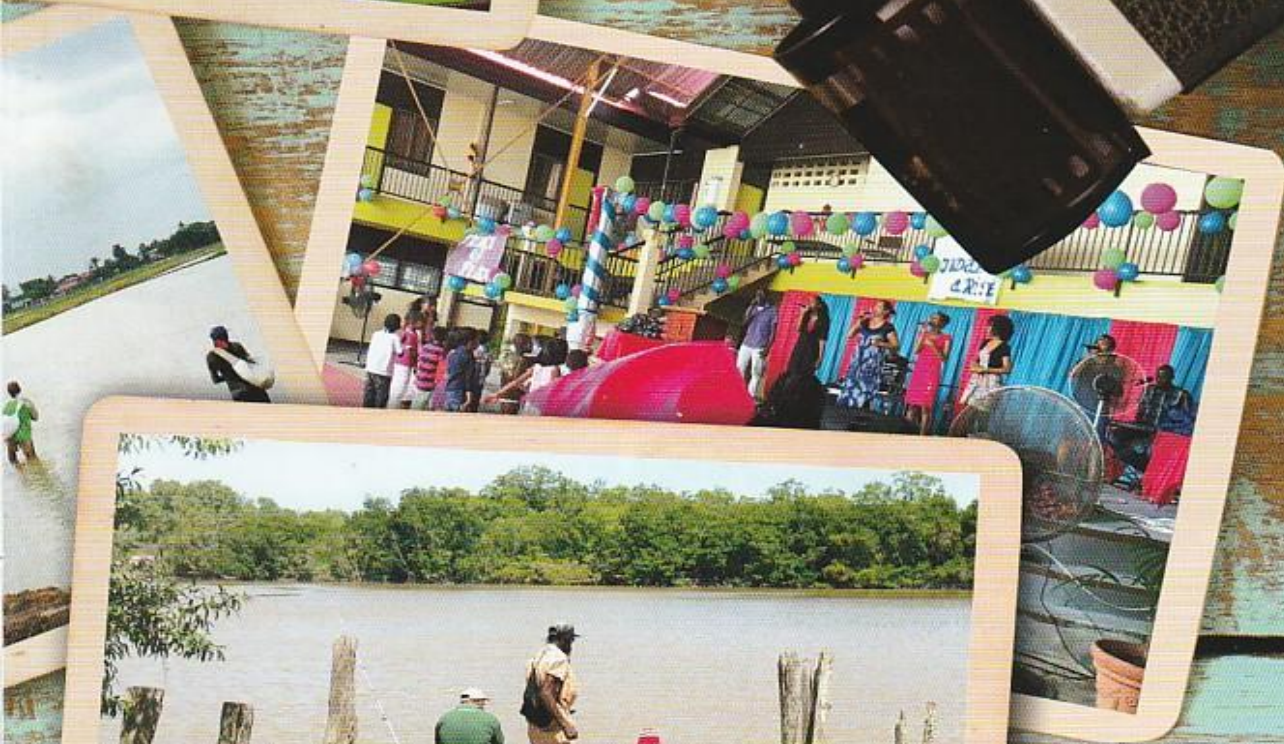

De christelijke basis waarop gewerkt wordt, biedt de kinderen houvast en tilt hen op als 'zieltje van God'. Ook voor niet-gelovigen is er ruimte, niemand wordt afgewezen, alle hulp wordt gewaardeerd. Gilliano en Rachel staan open voor mensen uit de omgeving, die het moeilijk hebben. Als er maar iets over is, krijgen ook zieke ouderen, verslaafde en dakloze mensen eten of kleding. Het tehuis is letterlijk een open poort, iedereen kan en mag binnenkomen. De gemeenschap wordt steeds geïnformeerd over de activiteiten en wordt erbij betrokken.

Soms krijgen ze kritiek en wordt niet begrepen waarom deze opvang nodig is, lopen Gilliano en Rachel tegen onbegrip, weerstand, discriminatie en verzet aan vanuit de gemeenschap. 'Een stiefmoederlijke behandeling', noemen ze het. Met een openheid worden deze mensen tegemoet getreden, weten ze het gesprek met hen aan te gaan om de andere kant te laten zien. Het helpt, velen zien en ervaren dat het tehuis een noodzaak is en hulp biedt aan kinderen uit hun eigen gemeenschap. Steeds meer brengen mensen uit de gemeenschap eten en spullen voor de kinderen. Alles is welkom! Met leerkrachten wordt het gesprek aangegaan als er problemen zijn met een van de pupillen. Gilliano kan als geen ander in alle rust aangeven waar het kind mee belast is, dit om bewustzijn en steun te creëren bij de leerkrachten voor deze veelal getraumatiseerde kinderen. Maar, zo zegt hij: 'Ik heb geen toverstafje, ik kan het niet afdwingen.'

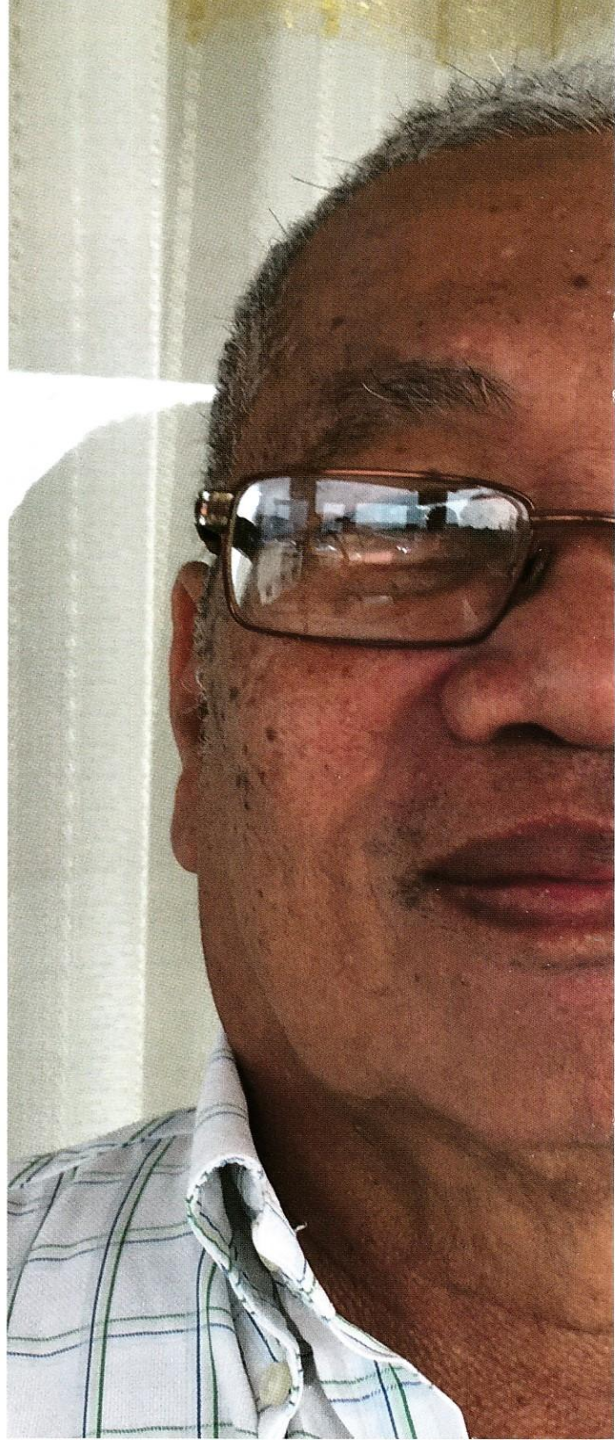
Open Huis heeft geen politieke kleur. De overheid heeft oog voor de problematiek waar het kindertehuis tegenaan loopt, biedt diensten aan vanuit gemeentelijke instellingen zoals politie en maatschappelijke instellingen, waaronder het Meldpunt Slachtofferhulp. Ze houden overleg met de twee kindertehuizen (Open Poort en Gaytrie) voor het plaatsen van kinderen. Inspectie wordt op de hoogte gehouden en controleert de gang van zaken of alles correct verloopt. Verder wordt het aan de directie en bestuur van de tehuizen overgelaten, hoe ze de opvang van de kinderen regelen. Er zijn verschillen tussen de twee kindertehuizen. Gaytrie is Hindoestaans, kleiner en alleen voor de opvang van Hindoestaanse kinderen. Er is een Hindoestaanse directrice en er werken alleen hindoestaanse medewerksters. Open Poort is groter, is voor de opvang van kinderen met diverse achtergronden en op christelijke basis gestoeld. Ieder tehuis richt zich op zichzelf. Af en toe wordt een pupil in het andere tehuis geplaatst als er problemen zijn met dit kind. In het verleden boden psychologen en counselors gratis hun hulp aan, maar steeds meer vragen zij hoge bedragen voor hun diensten, die Open Poort niet kan betalen. Dokter Li Fo Sjoë is als huisdokter een constante factor. Gilliano kan hem altijd bellen als er iets met een van de pupillen is.

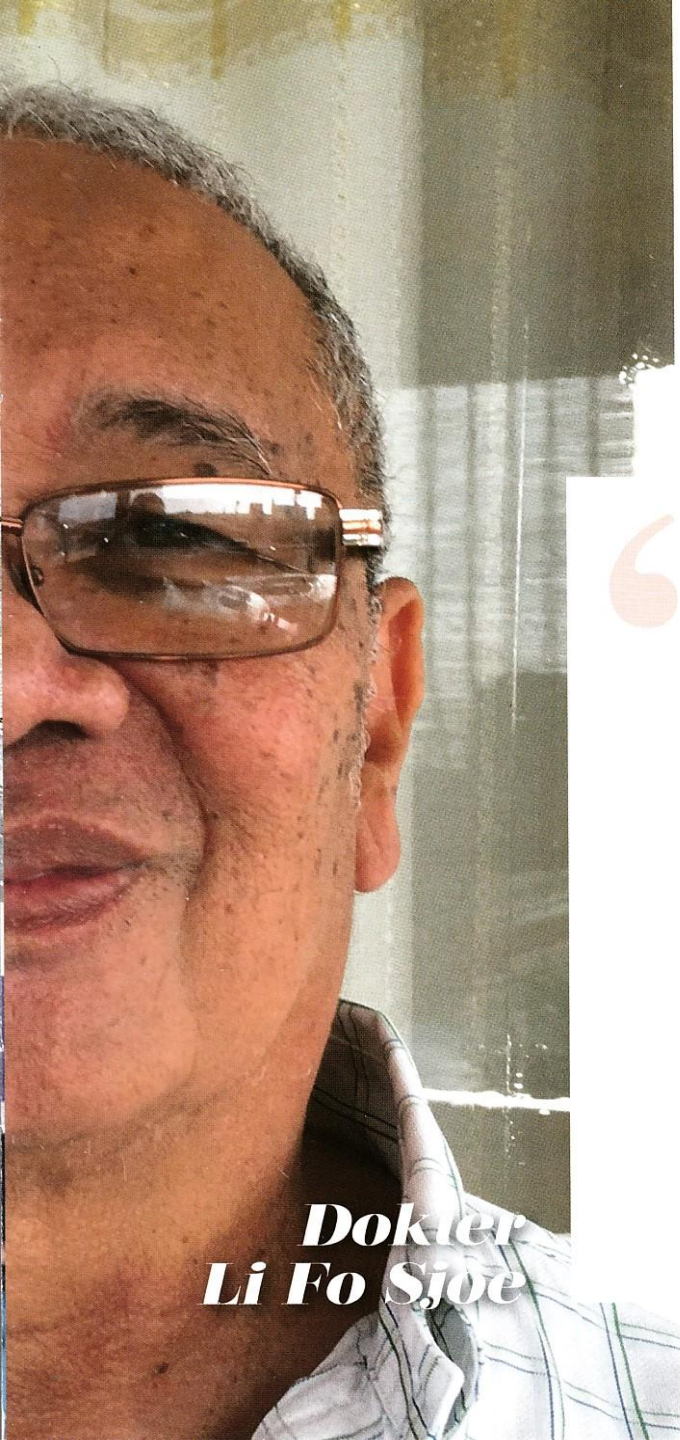

In gesprek met dokter Li Fo Sjoë

“Als je de kleine donor onthoudt om te geven, dan neem je hem de potentie af om meer te gaan geven!” Een mooie spreuk, waarmee dokter Li Fo Sjoë het gesprek begint. Olga Clarck was patiënt van dokter Li Fo Sjoë. Hij wist toen niet dat zij een kindertehuis had. Zij had een pioniersrol. Dat kwartje viel pas later bij dokter Li Fo Sjoë. ‘Diepgelovigen, die een voortrekkersrol hebben zoals priesters en voorgangers, moet je bijstaan.’ Hij is katholiek opgevoed, bracht zijn jeugd door in Amsterdam, volgde de school in Paramaribo toen zijn vader in Suriname ging werken als professor in de Microbiologie. Van zijn vader kreeg hij mee dat hij als hij de gelegenheid kreeg om te studeren, moest zorgen voor ‘de goede naam’. Zijn moeder was een charismatische vrouw. Hij ging medicijnen studeren in Leiden en keerde terug naar Nickerie om daar te gaan werken als arts. Hij was Medisch Directeur van het ziekenhuis LMSZN (inmiddels is de naam van het ziekenhuis veranderd in MMC) en 22 jaar werkzaam als enige arts in het ZH. Hij deed 350 bevallingen in het jaar naast poli en operaties. Andere artsen wilden niet in Nickerie blijven, gingen liever werken in Paramaribo. Hij bleef, ‘je bent nu eenmaal medicus en dan ga je helpen! Je moet jezelf ten dienste stellen.’ Hij draagt zijn steentje bij. ‘Als iedereen zijn plicht zou doen, dan zou het beter gaan in Suriname. Je mag niet verdienen over de rug van anderen’, zo geeft hij aan. Hij betreft altijd de familie van de patiënt erbij. Twee gedachten bepalen zijn missie: kinderen die de support van hun ouders ontbreken en sporters. Deze beide groepen helpt hij gratis. Sportorganisaties als NTC en Nickerie in Beweging ondersteunt hij vrijwillig. Later werd hij Algemeen Directeur van het ziekenhuis, stafvoorzitter en EHBO-arts en zette hij een huisartsenpolikliniek op. Hij is van alle markten thuis. Hij werkt nog altijd.

**Dokter
Li Fo Sjoë**

Hij heeft de geschiedenis van OP gevolgd. 'Bij Filemon ging het meer de religieuze kant op en werden kerkdiensten en zingen belangrijk', zo zegt hij. 'De kinderen krijgen er een goede opvoeding mee, worden goed afgeleverd.' Hij weet zich te herinneren dat een van de pupillen trouwde met een andere pupil van OP. Hij weet ook dat pupillen trouw blijven aan OP en als volwassenen mee blijven helpen. 'Het fundament van de opstelling van de leiding van OP zit goed in elkaar!' Hij beseft dat de leiding van OP onder moeilijke omstandigheden moet werken. Hij hoopt dat de gemeenschap beseft dat het zwaar is om zo'n instelling draaiende te houden. Hij maakte zelf mee dat een politicus die boos was dat hij niet verkozen was, de subsidie voor de instellingen waaronder de kinderhuizen wilde opschorten om zijn frustraties af te reageren. Hij werd hiervoor op z'n vingers getikt. 'Je kunt het toch deze kinderen niet kwalijk nemen, die hebben er niets mee te maken!' Dokter Li Fo Sjoë weet dat OP afhankelijk is van giften. Hij en zijn vrouw zijn bereid hun diensten te verlenen en donaties te geven. 'Als je iets meer hebt, ben je rijk. Als je rijk bent moet je anderen helpen! Zorg dat de kloof tussen arm en rijk niet te groot wordt, dan profiteert iedereen!' En daarmee sluiten we het gesprek af.

Er worden kerkelijke diensten gehouden op het terrein. Open Poort is echter niet gelieerd aan een bepaalde kerk. Gilliano en Rachel met de kinderen halen hun geestelijke kracht uit het christelijk geloof. De verhalen uit de Bijbel zijn voor de kinderen goed te volgen en sterken hen. Pupillen met een andere religieuze achtergrond zijn niet verplicht de bijbellessen te volgen, mogen hun eigen geloof behouden.

Open Huis is afhankelijk van donaties. De overheid verstrekt weinig of geen subsidie. Het is voor Gilliano een hoofdtaak om zijn netwerk van sponsors te benaderen om rond te komen. Soms wordt er spontaan een donatie gegeven door marktkoopmannen op de lokale markt of rijst gegeven door de rijstboeren uit Nickerie. Ook organisaties als kerken, banken en verzekeringen zijn bereid om schenkingen te doen, soms voor een specifiek project, bijvoorbeeld het maken van een omheiningshek, het geven van een busje om de kinderen te vervoeren tot en met kleine cadeautjes voor de kinderen. Dit laatste werd gegeven door een basisschool in Nederland als een soort uitwisseling tussen de kinderen. Maar het blijft vaak improviseren om rond te komen.

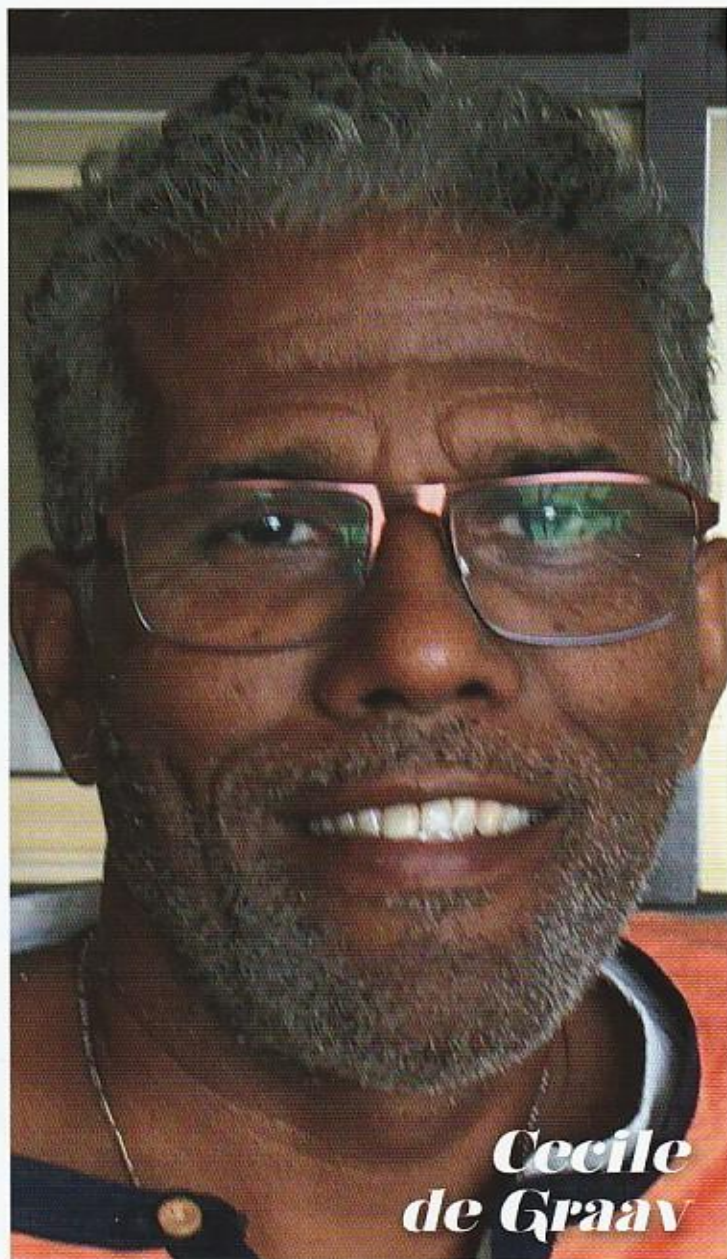

Juli 2011 waren ze erg bezorgd over het broodproject. De laatste fondsen dreigden op te raken en er waren geen nieuwe toezeggingen gedaan voor het dagelijks brood voor de kinderen. 'Maar de Heer voorzag voor de zoveelste keer', vertelt Gilliano. Aan een collega van Gilliano uit Nederland vertelt hij dat de broodvoorziening niet meer beschikbaar was. Deze collega zorgde dat het Vast-v.d.-Wilt Fonds voor 6 jaar de broodrekeningen betaalde. In alle dankbaarheid werd deze gift ontvangen. Het vertrouwen is er dat God zorgt.

Gilliano en Rachel weten goed met de giften om te gaan. Knuffels die ze uit Nederland krijgen, werden opgespaard en op 5 december 2017 op Kinderdag aan de pupillen geschonken. Ook kinderen uit de buurt mochten komen en kregen een klein presentje. Het is een middel om de buurt bij het tehuis te betrekken. Op deze manier kunnen de kinderen uit de buurt ervaren, hoe het er bij Open Poort aan toegaat en zijn ze deelgenoot aan de vreugde van deze kinderdag. Gilliano wist 16.000 SRD van een sponsor te krijgen voor schoolkleding voor de kinderen. Anders mochten de pupillen van Open Poort niet naar school.

Het Bestuur van Open Poort Nickerie zorgt in samenwerking met St. Open Poort Nederland dat een goede boekhouding en jaarverslag wordt bijgehouden, die ANBI gecontroleerd worden door de Belastingdienst. Het biedt sponsors de garantie dat hun geld goed besteed wordt en zij hun giften aftrekbaar kunnen maken.

**Cecile
de Graav**

In gesprek met Cecile de Graav

Cecile de Graav is de voorzitter van St. Open Poort Nederland. Hij leerde dhr. Filemon kennen toen hij ging werken als leerkracht vormgeving op een school in Paramaribo. Hij kwam in gesprek met Filemon, werd door hem gevraagd creatieve dingen met de kinderen van OP te doen. Cecile had pittige gesprekken over het geloof met Filemon. Cecile was Baha'i en christelijk opgevoed. Geleidelijk aan werd hij door het geloof in Christus en de bevlogenheid van Filemon gegrepen. In de tijd van Min. President Pengel was Dhr. Hoekendijk de stichter van de Pinkstergemeenschap in Suriname, het land uitgezet. 'Het had veel commotie gegeven', zo vertelt Cecile. Een kleine groep ging in Nickerie door. Filemon kwam later en trad toe tot deze gemeente. Cecile zegt dat Olga Clarck ook lid was van deze plaatselijke gemeenschap. Daar leerden ze elkaar kennen. Filemon werd voorganger, nadat Olga Clarck om gezondheidsredenen naar Nederland was vertrokken. Hij was leraar muziek op VOS-sectie expressie. Zijn vrouw Frances was leerkracht op de mavo. De Binnenlandse Oorlog had grote impact. Het was een onveilige tijd. In 1992 kreeg Cecile een baan in Nederland en liet zijn vrouw en kinderen uit Suriname overkomen. In Nederland heeft hij tot aan zijn 60ste gewerkt. Hij kwam nog wel regelmatig naar Nickerie.

Gilliano, die na het overlijden van dhr. Filemon de leiding van OP had, vroeg Cecile een rekening te openen in Nederland voor Open Poort om op die manier sponsors aan te trekken. Cecile zorgde dat de Stichting Kinderhuis Open Poort Nederland als zelfstandige stichting ingeschreven werd bij de KvK in 2009 en hij zorgde dat er een ANBI-regeling kwam. Sponsors werden aangetrokken. Een accountant controleert hun boekhouding. De boekhouding en een jaarverslag wordt vervolgens aan de belasting overlegd. Op deze manier kunnen de donoren zien hoe het er voorstaat met OP en kunnen zij hun gift aftrekken bij de belasting. Het loopt goed. Rekeningen en vaste lasten van OP worden via deze Stichting betaald. In het begin waren het giften per kind, maar daardoor ontstond er competitie, sommige kinderen kregen veel van donoren, anderen weinig. Dat werkte niet. Daarom stapte men hiervan af. De nadruk ligt op het samen dingen doen, de sterken steunen de zwakkeren. De sponsors wordt gevraagd om over een langere periode maandelijks een klein bedrag als € 10,- te storten. Met grotere bedragen worden de gaten opgevuld. Op deze manier zijn ze verzekerd dat de rekeningen betaald kunnen worden en weten ze over een heel jaar uit te komen. Soms krijgen ze een extra bedrag voor een project. Gilliano moet dan het projectplan en de rekeningen overleggen. Gilliano werd buitengewoon lid van deze Stichting in Nederland en omgekeerd is Cecile lid van de Stichting in Nickerie. Er wordt uitgewisseld en naar elkaars advies geluisterd. Het banknummer van St Open Poort Nederland is NL41INGB0004902923.

Op 60-jarige leeftijd kwam Cecile definitief terug naar Suriname en is hij als tekenleraar gaan werken op het Pedagogisch Instituut in Paramaribo. Hij blijft de Stichting in Nederland steunen en komt regelmatig op Open Poort. Het kinderkuis is een deel van hem geworden. Cecile haalt de tekst aan uit Jacobus 1 vers 27: 'Echt geloof is het omzien naar weduwen en wezen.' Dit is de lijfspreuk van OP. Hier hoort ook rentmeesterschap toe, het geld moet goed beheerd worden voor de kinderen. 'En daar zorgen wij met de Stichting voor. Ons christelijk geloof geeft ons vertrouwen en daadkracht. Het is een feit, dat God belooft dat hij voor je zorgt', zo geeft hij aan. 'Als je je eenmaal bezig houdt met OP, ben je familie geworden.' Zo eindigen we het gesprek.

Gilliano en Rachel

Gilliano en Rachel zijn creatief in het bedenken hoe rond te komen. Zo krijgen zij van mensen oude kleren, die ze voor de kinderen kunnen gebruiken en bijstellen. Omdat ze kleren overhouden, verkopen ze deze tegen een laag bedrag aan mensen uit Nickerie, die ze kunnen gebruiken. Nu liggen deze kleren opgestapeld bij de ingang. Het is de bedoeling om een kringloopwinkel opzij van het gebouw te maken, zodat mensen daar steeds terecht kunnen. Een sponsor is daar voor benaderd.

Eind 2017 is er een schenking gegeven voor het bouwen van een stikatelier op het terrein. Het is een donatie van St. Weeshuis Mama Hani, die vanwege het overlijden van de Keniaanse Mama Hani opgeheven is. Het geld is overgeheveld naar Stichting Open Poort. Gilliano en Rachel zijn erg blij met het geld. Eindelijk kan het projectplan van een stikatelier, wat ze al 4 jaar op de plank hadden liggen, uitgewerkt worden. Ook Mama Hani liet haar pupillen naailes volgen van het gedoneerde geld. Ze zou zeer content zijn geweest als ze geweten had, dat het geld hieraan besteed werd. De kinderen van OP kunnen zo een vak leren, waarmee zij in de toekomst zelf aan de slag kunnen. Tevens kunnen zij het gebruiken in het dagelijks leven van het kindertehuis, om kleren van de pupillen te vermaken. Ook jonge Nickeriaanse vrouwen, drop-outs en twijfelaars uit de omgeving worden kniplessen aangeboden (in een leer- en werktraject) om hen economisch weerbaar te maken. Er zijn door eerdere donaties al een aantal naaimachines beschikbaar. Voortvarend is met de bouw begonnen.

Moreno, aannemer van beroep en oud-pupil, stelt zijn expertise ter beschikking en betreft jonge pupillen bij de bouw. Je ziet iedere dag resultaat, het is een enorm stimulan voor een ieder. In mei zal het gebouw geopend en in gebruik genomen worden.

Er zijn nog plannen om een paar **appartementjes** te bouwen op het terrein **voor alleenstaande ouderen**, die dreigen te vereenzamen. Dit om hen een doel in het leven te geven en hen te betrekken in de zorg voor de pupillen. Op deze manier kunnen de kinderen in contact komen met bejaarde mensen die hen iets kunnen leren of bijstaan. En de kinderen kunnen deze ouderen helpen in een soort grootouder-kind-relatie.

In de beginjaren van OP worden er groenten verbouwd, maar dit was toen geen groot succes. Nu willen Gilliano en Rachel een plantenkas en een moestuin gaan bouwen op het terrein, dit om de kinderen te leren groenten te kweken en zorg en verantwoordelijkheid te dragen voor het bijhouden van de kas. En natuurlijk is dit een welkome aanvulling voor het dagelijks menu.

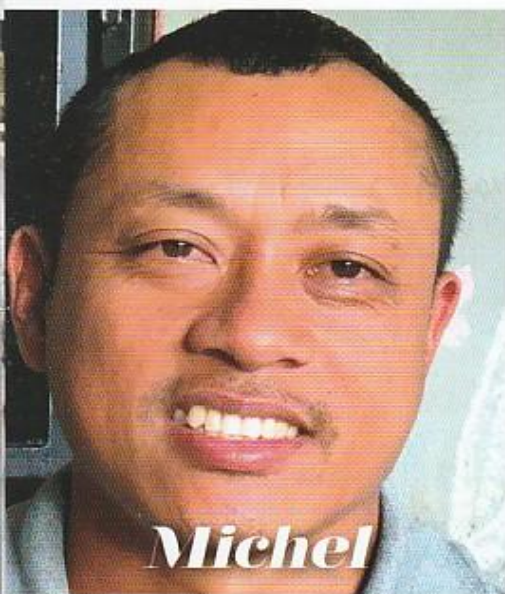

Anita Middlehof werkt 3 jaar als kokkin in de keuken en begeleidt de kinderen bij een uitje. Omdat ze lekker kan koken, was ze gevraagd voor de keuken. Ze krijgt hier salaris voor. Rachel heeft jaren voor OP gekookt. Anita was een buurvrouw, hielp regelmatig een handje mee bij OP. Ze moest verhuizen, haar huis werd verkocht, maar is het koken blijven doen. 'Dit werk moet je met liefde doen, bidden helpt daarbij. Liefde komt van binnen', zo zegt ze. Anita is zelf wees, heeft haar ouders niet gekend. Het leven in een pleeggezin was moeilijk. Daardoor weet ze wat de pupillen van OP doormaken. Ze is christelijk opgevoed. Anita is zelf moeder van 5 kinderen, heeft 2 kleinkinderen in Nederland wonen en drie kleinkinderen in Nickerie. Ze wilde er altijd voor haar kinderen zijn. Ze zat eerst in een andere geloofsgemeente. Hoort nu tot de kerk van het tehuis. Leden van deze kerk helpen mee bij OP. OP leeft van donaties. 'Wat de mensen brengen, wordt gekookt, er wordt uit een pot gegeten. De Heere voorziet, zorgt dat er steeds genoeg is, daar moet je op vertrouwen', zo zegt ze. Er moeten bijna 50 kinderen gevoed worden iedere dag. Fruit en groente is ook belangrijk. Soms moet er eten gehaald worden op de markt. Enkele markthandelaren geven het eten voor een zachtere prijs. Sommige rijstboeren komen een baal rijst afleveren bij OP. Het vertrouwen is er dat het altijd gaat lukken om eten op tafel te krijgen. Ze geeft aan dat de mensen uit de wijk vriendelijk naar OP kijken. Maar soms worden de kinderen niet goed behandeld, zeggen ze dat ze 'luis' hebben. Anita is nu 56 jaar, blijft dit werk doen zolang ze kan. Regelmatig komen er mensen uit Nederland die een korte tijd in Nickerie verblijven, meehelpen in de keuken. Ze willen hun bijdrage leveren en vinden het leuk om Surinaams te leren koken. Een wens van Anita is de keuken van OP te verbouwen tot een moderne keuken.

De inzet van (oud) pupillen bij Open Poort

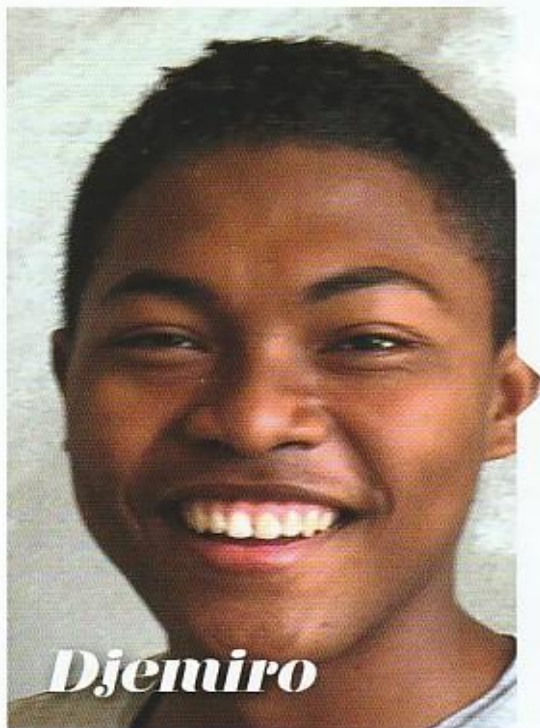
Michel (ook wel Samuel genoemd) is op z'n 9de bij OP terecht gekomen toen zijn ouders scheidden. Michel is geboren in Paramaribo, zijn vader kwam daar vandaan, zijn moeder uit Nickerie. Ze kregen nog twee jongetjes. Ze verhuisden naar Nickerie, zijn moeder had heimwee, wilde terugkeren naar haar familie. Daardoor ontstond er een breuk, vader was ver weg en moeder had ondertussen 5 kinderen en kon ze niet verzorgen. Michel heeft de echtscheiding van zijn ouders bij de rechter meegemaakt. Het had veel indruk gegeven. De kinderen gingen eerst naar Paramaribo naar de grootouders van vaderskant en tussendoor naar hun vader. Vader kreeg een nieuwe vrouw. Zij wilde de kinderen niet hebben. Vader bracht de drie oudste jongens, waaronder Michel naar OP. Zijn broer Marvin was teleurgesteld, had verwacht naar zijn moeder terug te kunnen keren, nam het haar kwalijk. Hij kreeg counseling van Filemon. Het ging een tijd niet goed met hem. Hij werd later leerkracht. Michel paste zich aan en ook de jongste van de drie, Moreno had er niet zoveel problemen mee. Michel voelde zich direct thuis bij OP, voelde het als zijn familie. Hij zag dat ook andere uit huis geplaatste kinderen, hier een plek hadden. Filemon en zijn vrouw Frances waren heel geduldig met de kinderen. 'Filemon had een goed hart, gedroeg zich als een vader', zo zei Michel. Als er iets gedaan moest worden, pakte hij het zelf aan en begeleidde de kinderen bij de klus of taak. Ook als christen droeg hij uit, wat hij geloofde. Zijn vrouw Frances hielp mee bij de dagelijkse dingen, zoals het koken en de verzorging van de kinderen. Mensen uit de kerkgemeenschap hielpen mee met huiswerk. In die tijd fokten ze kippen en eenden en hadden ze een moestuin. Corvee doen was vanzelfsprekend. In

de vakanties gingen de jongens naar hun eigen vader, die hen ook wel eens kwam opzoeken op OP. Zijn moeder zag hij pas terug na 6 jaar. Zij erkende dat ze het fout had gedaan. Hij vernam van zijn moeder, dat zij geen contact met haar zonen mocht hebben van hun vader. Michel heeft de lagere school afgemaakt, volgde de mulo tot de 3e klas, daarna de Technische School en een mbo-opleiding 2 jaar, maar maakte deze niet af. Hij werd electricien, wilde niet op kantoor zitten. Hij werkt nu bij het Ministerie van Onderwijs als alarminstallateur. Hij voert computersystemen in op alle afdelingen van het Ministerie. Daarnaast geeft hij technische lessen op de Avondschool. Zijn grote motivator was Filemon. Hij heeft nog altijd contact met andere studenten van de opleiding. Michel weet anderen te stimuleren en te motiveren. Michel kreeg contact met een andere pupil, Richma, op OP, ze werden verliefd en op zijn 26e trouwden ze vanuit OP. Ze gingen elders wonen in een huurhuis in de wijk, maar bleven steeds contact houden met Gilliano en Rachel. Regelmatig komen de oudere pupillen bij hen thuis om er even uit te zijn. Nu zijn Michel en Richma bezig hun eigen huis te bouwen met hulp van zijn jongste broer Moreno. Michel heeft de binding met OP behouden. Als geluidstechnicus heeft hij de taak het geluid in de kerk te regelen. Hij trad toe tot het bestuur van OP, is nu 2e penningmeester. Hij stelt de begroting op voor nieuwe projecten, 'dat gaat hem makkelijk af', zo geeft hij aan. Zijn vrouw doet de kinderactiviteiten, waaronder de bijbellessen. Michel heeft met sommige oud-pupillen nog contact. Hij zag er een aantal terug op de 40-jarige reünie. Zijn vader maakte de foto's met alle oud-pupillen.

Rishma is een oud-pupil van OP. Ze was 9 jaar toen ze hier kwam. Toen ze 4 jaar was ging ze eerst naar een ander kindertehuis in Nickerie. 'Deze waren kleiner, net een familie', zo zei Richma. Het kindertehuis ging echter sluiten, alle kinderen moesten ergens anders worden ondergebracht. Ze ging met haar zus naar een broer. Ze hadden geen band met hem. Zijn vrouw wilde hen niet. Na 1 ½ jaar moesten ze ook daar vertrekken. Haar moeder kon hen niet opvangen, had een andere man gekregen. Zij is ondertussen gestorven. Ook haar vader is overleden. Het kwam hard aan. Filemon was leerkracht op de school van haar zus. Hij zag dat het niet goed ging met de twee meisjes, was bereid hen op te nemen op OP. Rishma moest wennen aan de andere omgeving en de vele nieuwe kinderen. Ze herinnert Olga Clarck nog, 'het was een lieve vrouw'. Het was een schok toen ze dood was gegaan. De kinderen hadden dat niet verwacht, dachten dat ze op vakantie was gegaan en zou terugkeren. Iedereen was stil toen het bericht over haar dood kwam. Rishma herinnert zich nog bij Filemon en zijn vrouw op de bank gezeten te hebben om tv te kijken. Mensen van de kerk hielpen mee bij OP. Frances kookte en leerde de meisjes koken. Zij was ook leerkracht. Rishma moest naar een andere school, wat weer wennen was. Iedere keer een andere situatie was voor Rishma moeilijk, maar ze leerde zich aan te passen aan een andere omgeving en leefstijl. Er werd door andere scholieren anders naar je gekeken als je uit een tehuis kwam. Michel, ook pupil op OP, was iets ouder, zat op dezelfde school. Ze werd verliefd op hem. Filemon had dit ontdekt en confronteerde haar hiermee. Ze hadden het liever voor zichzelf gehouden. Filemon nam hen beiden in counseling. Rishma werkte toen al in de horeca. Ze mocht op OP blijven, als ze zich konden inhouden, geen seksuele omgang met elkaar hadden. Dit was alleen toegestaan binnen het huwelijk. Ze hielden het 5 jaar vol, gingen toen trouwen vanuit OP. Ze huurden een huisje in 2003. Zij werkte in het restaurant Inn Hotel. Daarna bij hotel Regency en kreeg daar een interne opleiding. Haar droom was stewardess te worden. Ze hoopte via haar hotelbaan door te kunnen gaan naar de opleiding voor stewardess. Helaas ging dit niet door. Het is bij een droom gebleven. Bij OP ging ze de kinderactiviteiten doen, waaronder de bijbellessen. Ze volgde trainingen bij de kerk om bijbellessen te geven aan de kinderen. Ze vindt het fijn om te doen. Ze is blij met haar huis dat ze aan het bouwen zijn. De overgang van OP naar het huurhuisje was haar zwaar gevallen. Ze besepte toen dat ze het allemaal zelf moest doen, ze was weg uit de beschermende omgeving. Ze was bang en voelde zich alleen. Michel begreep dit. Iedere dag gingen ze even naar OP. 'Het fijne is', zo zegt ze, 'dat je altijd bij Gilliano en Rachel terecht kunt.' Zij zijn ook bij Michel en haar welkom.

Djemiro kwam op OP toen hij 3 maanden oud was. Zijn moeder was alleenstaand en moest werken. Ze bracht Djemiro iedere dag naar OP en haalde hem dan om 13.00 uur op. OP is een tweede huis voor hem. Hij voelt er zich thuis. Hij woont nu met zijn moeder bij oma van moederskant. Hij vindt het fijn om bij de kinderen van OP te zijn. 'Als het kon, was dit mijn eerste huis', zo zegt hij. Zijn vader woont in Paramaribo, Djemiro heeft nooit een band met hem gehad. Zijn moeder was 20 jaar toen ze zwanger raakte. Djemiro heeft goed contact met Gilliano. 'Hij staat als vader voor je klaar, behandelt je met liefde', zo zegt Djemiro. Djemiro is 19 jaar. Hij helpt Rachel mee met het versieren van de kerk en het maken van lekkernijen. Hij wil de toeristensector in of journalist worden. Hij heeft het basisjaar IMEAO in Nickerie gehaald. Hij wordt door Gilliano en Rachel gestimuleerd zijn studie af te maken. Toen hij bleef zitten, haalde ze hem over om door te zetten. Djemiro vertelt dat de jongeren op OP met elkaar omgaan als broers en zussen. 'Pas als je een goede baan hebt, ben je rijp om een relatie aan te gaan en te trouwen', zo vertelt hij. Je mag bij OP blijven, zolang je je inzet voor een opleiding en een baan. 'Ze willen het beste voor je.' Hij heeft op de mulo een spreekkeurt gehouden over OP. Leerlingen uit zijn klas wilden een nachtje slapen op OP voor proef. Djemiro heeft zich nooit gediscrimineerd gevoeld. Hij gaat met plezier naar de kerk, ziet God als 'een levende God, die voor hem klaar staat'. Kinderen die bij OP komen met een andere geloof, worden niet gedwongen, maar de meesten doen op een gegeven moment gewoon mee. Voor Djemiro zijn oud-pupillen, die iets zijn geworden in de maatschappij, zijn grote voorbeeld. Djemiro heeft de afgelopen 19 jaar gezien hoe OP gegroeid is en hoe Gilliano en Rachel het doen. Hij spreekt over de schuiframen, de ICT-ruimte en de bibliotheek. De overkapping en kamers hebben steeds andere kleuren gekregen. Het veld achter is groter geworden. Er is nu een voetbalveld. Djemiro heeft ervaren dat de gemeenschap uit Nickerie over het algemeen positief is naar OP.

Moreno was 5 jaar toen hij bij OP kwam na de scheiding van zijn ouders, samen met twee broertjes. Hij was de jongste. Hij vertelt dat hij het bij OP goed gehad heeft, hij is hier gevormd. Het was even wennen in het begin, maar daarna was het goed. Hij was ondeugend, kreeg ook wel eens tikken. Dit vond hij terecht. Hij leerde op OP zich te beheersen, er was discipline. Gilliano en Rachel hebben hem opgevoed. Zij waren er al toen Filemon directeur was. Met zijn ouders heeft hij geen band, hij heeft geen 'echte warmte van hen' gekregen. Bij OP kreeg hij die wel, hier mocht hij zijn. 'Wat ik heb bereikt, heb ik aan OP te danken', zo zegt hij. Als hij oud-pupillen tegenkomt en ziet dat ze hun leven 'verpest' hebben, dan raakt hem dat. 'Je moet je leren beheersen', geeft hij aan. Hij heeft de technische school Bouwrichting gevolgd in Paramaribo. Hij is gaan werken in de bouw. Moreno heeft alle bouwwerkzaamheden van OP gedaan. Hij stimuleert en leert de pupillen mee te helpen bij de bouw. Filemon was hierin zijn grote voorbeeld. Die gaf hem kleine klusjes te doen en later grotere opdrachten. Moreno heeft de tekeningen voor de grote overkapping gemaakt, de begroting opgesteld en de kap gebouwd. Zijn hobby is zijn beroep geworden. Hij heeft een eigen bedrijf, bouwt huizen in Nickerie en krijgt zelfs opdrachten via de kerk om een huis te bouwen in Amerika. Na zijn eigen werk voor zijn bedrijf, gaat hij naar OP om daar klussen te doen met de jongens. Dit doet hij als een soort sociaal werk, OP heeft geen geld voor dit soort werkzaamheden, betalen hem wat ze kunnen permitteren. 'Hij is tevreden met wat hij krijgt', zo zegt hij, 'want hij heeft alles al.' Dit is de filosofie van OP. Moreno is getrouwd met Christien, een Nickeriaanse vrouw en leerkracht. Op de woensdag doet zij de kinderclub. Moreno is nu 37 jaar. Hij neemt de grote kinderen van OP mee naar zijn huis, 'dan zijn ze er even uit'. Hij heeft goed contact met ze. De binding met OP blijft, iedere keer voelt hij weer de warmte en de liefde.

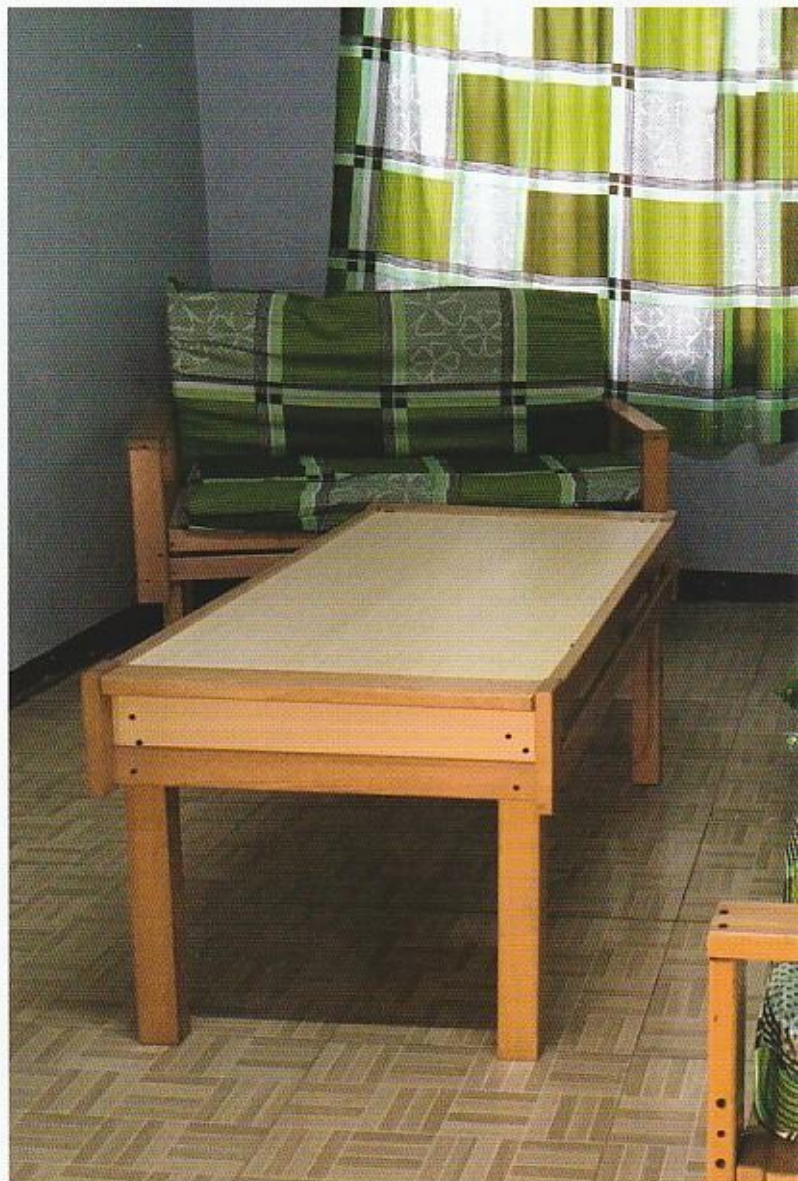

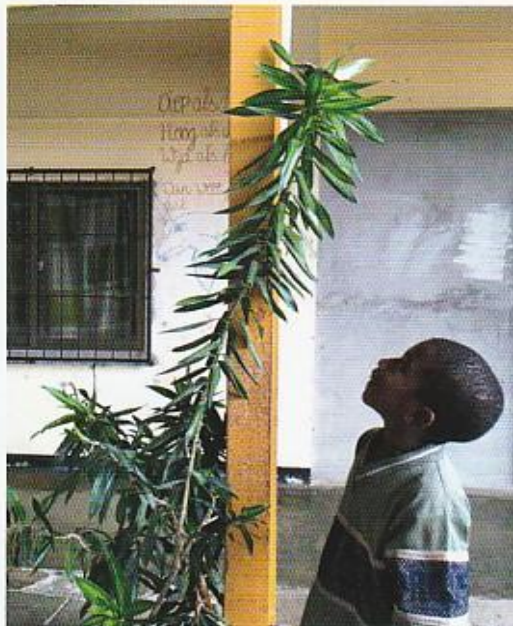
Moreno

De cirkel is rond:

Er wordt van binnen naar buiten en van buiten naar binnen gewerkt op OP. De kinderen uit de gemeenschap die hulp nodig hebben worden opgevangen, de mensen uit de wijk worden ingelicht en betrokken bij het huis, de kerkgemeenschap helpt mee, mensen die het moeilijk hebben om rond te komen, kunnen bij Open Poort terecht, vrijwillige hulp wordt welkom geheten, er wordt gebruikgemaakt van expertise en hulp van oud-pupillen en vrijwilligers. Omgekeerd helpt het kinderreus alleenstaande moeders, verslaafden en ouderen die vereenzamen. Er is een bed voor crisisopvang bij Open Poort. Mensen die tijdelijk onderdak nodig hebben in specifieke situaties, zoals mensen die uit de missie komen en een operatie van een familielid in het ziekenhuis moeten bijstaan, kunnen een bed krijgen bij Open Poort. Dit geldt ook als een vrouw vanwege mishandeling in de huiselijke sfeer, plotsklaps thuis weg moet. De Politie en Jeugdzorg weet dit en maken hier gebruik van. Dit gebeurt allemaal vanzelfsprekend en zonder ruchtbaarheid. Gilliano en Rachel bieden hun hulp aan daar waar nodig, hebben oog voor het leed van mensen in nood.

Er zijn twee logeerkamers met een keukentje en zithoek. Dit is voor gasten, die mee komen helpen bij een klus of hun expertise op een specifiek terrein beschikbaar stellen. Zo logeerde er een diëtiste, die haar kennis inbracht over diëten voor diabetes. Ook hier heeft Moreno samen met de pupillen de kamers en het keukentje gebouwd en de tafels en stoelen getimmerd. Kleurige gordijntjes en de bekleding op de bank en stoelen zijn gemaakt door Rachel en de meisjes. Ze verlevendigen de sfeer. Ze zijn trots op hun werk.

Bij alles wat je ziet, is een verhaal. Zo is de muur opzij van het terrein, gebouwd door Moreno met de jongeren naar ieders tevredenheid. Het biedt afscherming en veiligheid. Ook een ijzeren hek achter op het terrein was in een mum van het tijd gezet. De Verzekeringsorganisatie die het sponsorde, was met stomheid geslagen over de energie en daadkracht van de jongeren. Soms neemt een jonge pupil je aan de hand en laat een muurschildering zien die door de kinderen is gemaakt. Zijn de schommels verroest, dan wordt met de hulp van een sponsor verf ingeslagen en schildert een van de jongens het apparaat. Sponsors weten dat hun geld goed besteed wordt, het resultaat mogen ze komen bezichtigen en ze worden op de hoogte gehouden van de vorderingen. En de pupillen hebben weer een goed leermoment in de praktijk.

Toekomstverwachting van OP

Gilliano en Rachel zijn de drijvende kracht achter OP. Zij staan midden in het leven. Hun geloof sterkt hen en geeft hen kracht. Samen met de hulp van veel vrijwilligers uit de kerk, oud-pupillen en mensen die tijdelijk verblijven in Nickerie en hun inzet voor OP geven, wordt de toekomst met vertrouwen tegemoet gezien.

Het probleem van in de steek gelaten en mishandelde kinderen, is niet zomaar opgelost. Zij blijven zich voor hen inzetten. Met Gods wil en voor volle vertrouwen, dat Hij zich over hen ontfermt, zetten zij hun werk voort. En voor de mensen in Nickerie willen zij een baken zijn en midden in de gemeenschap staan. Het kinderkuis fungeert als een groot familie, waar iedereen welkom is en een bijdrage aan kan leveren. Het is letterlijk een OPEN POORT.

Waar uw donatie storten

SRD DSB bank **80.13.446** t.n.v. Stichting Kinderhuis
Open Poort Nickerie

Euro DSB bank **81.01.973** swift-code **SURBSRPA**
t.n.v. Stichting Kinderhuis Open Poort Nickerie

NL41INGB0004902923 t.n.v. Stichting Kinderhuis
Open Poort Nederland

Secretariaat Stichting Kinderhuis Open Poort
Nickerie, tel. 00597-0231810

Guillamo en Rachel Eli, Skrifmankotistraat 58 Van
Pettenpolder POBox 4241, Nieuw Nickerie, Suriname

Dhr. Cecile de Graav St. Open Poort Nederland
c.degraav@hotmail.com

Boekje gemaakt door Liesbeth Bisschop met dank
voor de aangeleverde foto's van diverse mensen.

Stichting Kinderhuis

Open
Poort
Nickerie, *Suriname*

*Ontstaan met
dank aan de
mensen die hun
medewerking
hebben verleend.*

Stichting Kinderhuis

Open Poort

Nickerie, *Suriname*

Waar uw donatie storten

SRD DSB bank **80.13.446**

t.n.v. Stichting Kinderhuis Open Poort Nickerie

Euro DSB bank **81.01.973** swift-code **SURBSRPA**

t.n.v. Stichting Kinderhuis Open Poort Nickerie

NL41INGB0004902923

t.n.v. Stichting Kinderhuis Open Poort Nederland

